



תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי גליון מיוחד מס' 1436. מיום 4 בספטמבר, 1945.

פקודת מלאכות ותעשיות (הסדר) (תיקון).

מס' 28 לש' 1945.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן).

חוק יחק בידו הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המלאכות והתעשיות (הסדר) (תיקון), 1945, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן), הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 3 של הפקודה העיקרית יופקע, ובמקומו יבוא הסעיף הבא:—

3. הפקודה הזאת תחול —

(א) בכל שטח-עירייה על כל מלאכה ממוינת:

בתנאי כי מושל המחוז, שבו מצוי כל שטח עירייה, יכול להצהיר בצו כי באותו שטח עירייה לא תחול הפקודה על כל מלאכה ממוינת הנקובה באותו צו;

(ב) בכל שטח שהוא, להבדיל משטח-עירייה, שעליו עשוי מושל המחוז, שבו מצוי השטח הזה, להטילה בצו בגין אותן מלאכות ממוינות, שאותו מושל המחוז יהיה עשוי להצהיר עליהן; באותו צו כי הפקודה תחול עליהן“.

3. סעיף 9 של הפקודה העיקרית יתוקן כלהלן:—

(א) המלים „הרשאים להכנס“ שבשורה הראשונה של סעיף-קטן (1) ממנו תחולפנה במלים „שיהיה כוחם יפה להיכנס“;

(ב) לאחר סעיף-קטן (2) ממנו, יוסף הסעיף-הקטן הבא כסעיף-קטן (3):—

(3) מקום שאדם כל-שהוא, שכוחו יפה — לפי סעיף-קטן (1) — להיכנס למקום שעליו ניתן רשיון בגין מלאכה ממוינת, יש לו סיבה מסתברת להאמין — על כל מקום הנמצא בכל שטח, שעליו חלה הפקודה הזאת — כי בו עוסקים במלאכה ממוינת. שעליה חלה הפקודה הזאת באותו שטח, שלא מכוח רשיון בן-תוקף שהוענק לפי הפקודה הזאת, יהיה כוחו של אותו אדם יפה להיכנס בכל זמן לאותו מקום כדי לברר אם עוסקים באותו מקום באותה מלאכה ממוינת:

בתנאי כי אין להשתמש בכוח להיכנס לפי הסעיף-הקטן הזה בגין בית-מגורים, אלא-אט-כֵן הושג תחילה כתב לצורך זה מאת שופט-שלום“.

4. סעיפים 10, 11 ו-12 של הפקודה העיקרית יופקעו, ובמקומם יבואו הסעיפים הבאים:—

10.—(1) יאשם בעבירה כל אדם —

(א) העוסק בשטח כל-שהוא במלאכה ממוינת, שהיא מלאכה ממוינת שעליה חלה הפקודה הזאת באותו שטח, שלא מכוח רשיון בן-תוקף, שהוענק לפי הפקודה הזאת,

(ב) המפר — בהיותו מחזיק ברשיון בן-תוקף, שהוענק לפי הפקודה הזאת בגין מלאכה ממוינת שהוא עוסק בה בשטח כל-שהוא, היא מלאכה ממוינת שעליה חלה הפקודה הזאת בשטח הזה — או גורם או מרשה לאיש אחר שיפר (יוד קמוצה; פ"א צרווייה)

שם קצר.
פרק קס"ג.

הפקעת סעיף 8 של
הפקודה העיקרית
והחלפתו בסעיף
אחר.

תיקון סעיף 9 של
הפקודה העיקרית.

הפקעת סעיפים
10, 11 ו-12 של
הפקודה העיקרית
והחלפתם בסעיפים
אחרים.

כל תנאי מתנאי הרשיון, או קביעות כל־שהן מקביעותיהם של כללים כל־שהם, שהותקנו לפי סעיף 13, או
 (ג) המפר — בלי היותו המחזיק ברשיון בן־תוקף כאמור — כללים כל־שהם שהותקנו לפי סעיף 13, או
 (ד) המסרב או מזניח להראות את רשיונו לפי דרישתו של אדם כל־שהוא, המורשה לפי סעיף 9 להיכנס למקומות, שניתן עליהם רשיון בגין מלאכה ממוינת, או השם מכשולים בדרכו של כל אדם כזה.
 (2) בלי שים לב לקביעת־החוק כל־שהיא על היפוכו של דבר, יהיו רואים כל עבירות כאלה — מכל הבחינות — כעוונות.

11.—(1) הובאה האשמה (ה"א פתוחה; א"ף חטופה) לפי פסקה (א) או (ב) של סעיף 10, רשאי מושל המחוז, שבו מצויים המקומות, להוציא צו סגירה ארעי בגין כל המקומות, או כל אחד מהם, שבהם עוסק במלאכה ממוינת האדם שעליו הובאה ההאשמה.
 (2) צו סגירה ארעי יהיה עשוי להיות מופקע בכל זמן לפי צו מושל המחוז, ותיפסק נפקות —
 (א) משתושב ההאשמה; או
 (ב) משיחן בית־המשפט פסק־דין על ההאשמה.
 (3) צו סגירה ארעי יהיה עשוי לתת הרשאה למשטרה להיכנס אל המקום, שבו הוא נוגע, ולהוציא או לחתום כל סחורות שנמצאו בהם, ולנקוט באותם אמצעים אחרים, העשויים להיות נחוצים, כדי להבטיח הישמעות לצו.

צירסגירה זמני בירי
 מושלי־מחוזות.

12.—(1) כל אדם שנתחייב בדין על עבירה על פסקה (א) של סעיף־קטן (1) מסעיף 10, או על עבירה על פסקה (ב) של סעיף־קטן (1) מסעיף 10, שהיא עבירה נמשכת, יהיה צפוי — מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף־קטן (2) — לקנס של מאתיים וחמישים פונטים או למאסר לשישה חדשים או לשני הענשים האלה כאחד, ולקנס נוסף של עשרה פונטים או למאסר נוסף לשבוע ימים, או לשני הענשים הנוספים האלה כאחד, על כל יום שבו נמשכת העבירה.
 (2) הנציב העליון במיעצה רשאי להורות בצו, כי ענשים מכסימאליים יקשים יותר או קלים יותר יבואו — ביחס לכל מין או סוג נקוב בשם של מלאכות ממוינות — במקומם של כל הענשים כולם, או כל אחד מהם, שנרשמו בסעיף־קטן (1), ולאחר־מכן תהיה נודעת נפקות לסעיף זה בהתאם לכך.
 (3) כל אדם שנתחייב בדין על עבירה על פסקה (ב) של סעיף־קטן (1) מסעיף 10, שאינה עבירה נמשכת, או על עבירה על פסקה (ג) או (ד) של אותו סעיף־קטן, יהיה צפוי לקנס של חמישים פונטים או למאסר של שלושה חדשים או לשני ענשים אלה כאחד.

ענשים על עבירות
 על סעיף 10.

(4) בית־המשפט, שבפניו נתחייב אדם כל־שהוא כדן על כל אשמה שהובאה — בדבר כל מלאכה ממוינת שבה עסק — על עבירה על פסקה (א) או (ב) של סעיף־קטן (1) מסעיף 10, יהיה רשאי לתת — נוסף על הטלת עונש בגין אותה עבירה — צירסגירה בגין כל המקומות כולם, או כל אחד מהם, שבהם עוסק האדם שהוא במלאכה הממוינת ההיא.

(5) צו סגירה יהיה עשוי לתת הרשאה למשטרה להיכנס אל המקום, שבו הוא נוגע, ולהוציא או לחתום כל סחורות שנמצאו בו, ולנקוט באותם אמצעים אחרים, העשויים להיות נחוצים, כדי להבטיח הישמעות לצו.

12א1—(1) כל אדם, העוסק במלאכה ממיינת במקום כל־שהוא, שבגינו עומד בתקפו צר־סגירה זמני או צר־סגירה ביחס לאותה מלאכה ממיינת, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי—מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף־קטן (2) — לקנס של מאתיים וחמישים פונטים או למאסר לשישה חדשים, או לשני הענשים האלה כאחד, ולקנס נוסף של עשרה פונטים או למאסר־נוסף לשבעה ימים, או לשני הענשים הנוספים האלה כאחד, על כל יום שבו נמשכת העבירה.

(2) הנציב העליון במרעצה רשאי להורות בצו כי ענשים מכסי־מאליים קשים יותר או קלים יותר יבואו — ביחס לכל מין או סוג נקוב בשם של מלאכות ממיינות — במקומם של כל הענשים כולם, או כל אחד מהם, שגרשמו בסעיף־קטן (1), ולאחר־מכן תהיה נודעת נפקות לסעיף זה בהתאם לכך.

עונש על עיסוק בפלאכה מסויינת מתוך הפרת צו־סגירה זמני או צר־סגירה.

12ב. לצרכי סעיף־קטן (1) של סעיף 12 וסעיף־קטן (1) של סעיף 12א—

הוראות בנוגע לעבירות נמשכות.

(א) מצהירים בזה כדי למנוע ספק, כי התחלה בעבירה מחדש לאחר הפסקה תהווה עבירה חדשה ;

(ב) תביעה לדין תוכל להיות מוגשת, והנאשם יהיה עשוי להתחייב בדין ופסק־דין יוכל להיות מוצא עליו — מומן לזמן — על כל חלק וחלק של התקופה, שבה נמשך ביצוע העבירה, להבדיל מחלק של אותה תקופה, שעליה כבר נתחייב הנאשם בדין לפני כן והוצא עליו פסק־דין על העבירה.

5. סעיף 13 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת סעיף־קטן (2) ממנו.

תיקון סעיף 13 של הפקודה העיקרית.

ג. ר. ו. שאר

מנהל ענייני הממשלה.

3 בספטמבר, 1945.

פקודת רשויות מקומיות (מס עסקים),

מס' 29 לש' 1945.

פקודה הבאה לתקן ולאחד את החוק המייפה את כחן של הרשויות המקומיות להרים מס עסקים.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתונה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ לאמור:—

1. פקודה זו תיקרא פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945.
2. בפקודה זו, הביטוי "רשות מקומית" פירושו מועצה עירונית, בגדר מובנה של פקודת העיריות, 1934, או מועצה מקומית, בגדר מובנה של פקודת המועצות המקומיות, 1941.
- 3—(1) יהיה מותר לרשות מקומית להרים — לפי חוק־עזר — מכל בני־אדם העוסקים בתחומי איזור שיפוט בכל מלאכה או עסק, הנקובים בחוק־העזר, מס שיהיה נודע — (א) במקרה חוק־עזר שהותקנו בידי מועצה עירונית — בשם "מס עסקים עירוני", וכן (ב) במקרה חוק־עזר שהותקנו בידי מועצה מקומית — בשם "מס עסקים מקומי", כדי אותו שיעור שיהיה נקוב באותו אופן, ולא יעלה על שישים פונט לשנה, על כל מקום שבו עוסקים באותה מלאכה או אותו עסק בתחומי אותו איזור.
- (2) כל חוק־עזר, שיותקנו לפי הכוחות אשר הוענקו בסעיף זה, יכולים — (א) מתוך כפיפות למכסימום של שישים פונט לשנה הנזכר בסעיף־קטן (1) — להטיל סכומי־מס שונים על מלאכות או עסקים שונים, הנקובים בחוק־העזר, או על סוגים או תיאורים שונים של מלאכות או עסקים, הנקובים כך, ובלי לפגוע בכללות הוראותיו הקודמות של סעיף־קטן זה, יכולים הם להטיל כל אותם סכומי־מס שונים בסולם מודרג, בין לפי שכר־הדירה, המשתלם על כל מקום שבו עוסקים באותם מלאכה או עסק, ובין לפי גדלם או מספר לקוחותיהם של כל מלאכה או עסק כאלה, או בכל אופן אחר, שיהיה עשוי להיקבע בחוק־העזר ;